

Evangelí de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria

Evangelí i comentari de la
solemnitat de la Immaculada
Concepció de la Verge Maria.
«Soc la serventa del Senyor: que
es compleixi en mi la teva
paraula». Enmig de les
contradiccions que l'home
experimenta al seu interior i al
seu voltant, Maria ens diu que
la gràcia és més gran que el
pecat, que la misericòrdia de

Déu és més poderosa que el mal
i sap transformar-lo en bé.

Evangelí (Lc 1, 26-38)

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel
en un poble de Galilea anomenat
Natzaret, a una noia verge,
compromesa en matrimoni amb un
home de la casa de David que es deia
Josep. El nom de la noia era Maria.
L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

—Déu te guard, plena de la gràcia del
Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes
paraules i pensava per què la
saludava així. L'àngel li digué:

—No tinguis por, Maria. Has trobat
gràcia davant de Déu. Concebràs i
tindràs un fill, i li posaràs el nom de
Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill
de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà
el tron de David, el seu pare. Regnarà

per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

—Com podrà ser això, si jo soc verge?

L'àngel li respongué:

—L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

—Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.

I l'àngel es va retirar.

Comentari

A la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, la litúrgia de l'Església ens hi convida a meditar la commovedora escena de l'Anunciació. Sant Josepmaria suggereix fer-ho així: «No oblidis, amic meu, que som infants. La Senyora del dolç nom, Maria, està recollida en oració. Tu ets, en aquella casa, allò que vulguis ser: un amic, un servent, un curiós, un veí... —Jo ara no m'atreveixo a ser res. M'amago rere teu i, astorat, contemplo l'escena».[1]

L'àngel Gabriel s'adreça a Maria: *Jaire, kejaritoméne!*, diu el text grec. El terme *jaire* és una salutació que literalment significa: *alegra't*. En efecte, sempre que Déu és a prop, una alegria serena envaeix l'ànima. Benet XVI fa notar que «la mateixa paraula reapareix en la Nit Santa en llavis de l'àngel, que va dir als

pastors: “Us anuncio una gran joia” (cf. *Lc* 2, 10). Reapareix —en Joan— en ocasió del trobament amb el Ressuscitat: “Els deixebles s’alegraren en veure el Senyor” (*Jn* 20, 20). En els discursos de comiat de Joan apareix una teologia de la joia que il·lumina, per dir-ho així, les profunditats d’aquesta paraula: “Us veuré de nou i el vostre cor s’alegrarà i ningú no podrà prendre-us la vostra joia”»[2].

La paraula grega *jaire* està relacionada amb *jaris* (que vol dir *gràcia*), perquè l’alegria és inseparable de la gràcia. Maria és «plena de la gràcia del Senyor» (v. 28), que això significa literalment el terme *kejaritoméne*. Déu l’havia triat per ser mare del seu Fill fet home i, per això, en atenció als mèrits de Crist, havia estat preservada del pecat original des del moment que va ser concebuda pels pares.

El Senyor li anuncia que concebrà i donarà a llum un nen, que portarà el nom de Jesús (és a dir, Salvador). Serà el Messies promès, aquell que rebrà «el tron de David» i, encara més, el «Fill de l'Altíssim», el «Fill de Déu» veritable.

El concebrà virginalment, sense concurs d'home, per obra i gràcia de l'Esperit Sant: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra» (v. 35). Durant el pelegrinatge del poble de Déu pel desert camí de la terra promesa, la presència del Senyor es manifestava a través del núvol que cobria el santuari; ara serà l'Esperit Sant qui cobrirà amb la seva ombra aquest santuari de la presència de Déu que és el cos de Maria.

Per això, l'àngel continua dient «el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu» (v. 35). L'adjectiu *sant*, per la posició en què

apareix al text grec original i en aquesta traducció, va qualificant la manera de néixer: *naixerà sant*, en possible al·lusió al seu naixement virginal.

Maria, dient senzillament que «sí», esdevé la mare del Fill de Déu fet home. Benet XVI observa que «els Pares de l'Església a vegades van expressar tot això dient que Maria hauria concebut mitjançant l'orella —és a dir, mitjançant el fet d'escoltar. A través de la seva obediència, la Paraula va entrar en ella i en ella esdevingué fecunda»[3].

També Benet XVI comentava un dia com avui que «el misteri de la Immaculada Concepció és font de llum interior, d'esperança i de consol. Enmig de les proves de la vida, i especialment de les contradiccions que experimenta l'home al seu interior i al seu voltant, Maria, Mare del Crist, ens diu que la

gràcia és més gran que el pecat, que la misericòrdia de Déu és més poderosa que el mal i sap transformar-lo en bé. (...) La Verge Maria es va beneficiar anticipadament de la mort redemptora del seu Fill i des de la concepció va ser preservada del contagi de la culpa. Per això, amb el seu cor immaculat, ens diu: *confieu en Jesús, ell us salvarà*»[4].

[1] Sant Josepmaria, *Sant Rosari*. Primer misteri de goig. L'Anunciació.

[2] Joseph Ratzinger - Benet XVI, *Jesús de Natzaret*. Pròleg. La infància de Jesús

[3] Joseph Ratzinger - Benet XVI, *Jesús de Natzaret*. Pròleg. La infància de Jesús.

[4] Benet XVI, *Àngelus*, 8 de desembre 2010.

Francisco Varo // Rosario
Alcalde

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-la-
solemnitat-de-la-immaculada-
concepcio-de-la-verge-maria/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-la-solemnitat-de-la-immaculada-concepcio-de-la-verge-maria/)
(15/03/2026)